

1. **POTYĆ** (6) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 pl potyją (1). \diamond *praet 3 pl m pers* potyli (2). *subst* potyły (1). \diamond *con 3 pl m pers* by potyli (1). *m an* by potyły (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Utyć, stać się grubym (o wielu) (6) : A lą podobni [*pijanice*] ku tám tym ludziom co pod ziemią miełzkąią [...] Albo ku onym żydowłkim gąłiorom/ co ie zállepiwłszy gąłki im z ięczmieniá w gárdło tkąią áby rychley pothyły. A włzákoż y cić pothyią/ áleć íście nie przyrodzoną tłuftością. Bo nos/ gębi/ brzuch/ goleni/ włzytko fie to nádmié iáko pudłá *RejZwierc* 61v, 61v; Ktore [*dziewki*] názbyt potyły by ie ták chowano/ Biały chleb ieść z gorzałką/ á wodę pić dano. *BielSjem* 21; [Tenże młynarz powinien do zamku dwu karmić wieprzów, z których, gdy jedni potyją, drugie na to miejsce dawają. *LustrMalb II* 102].

Przen: Wzbogacić się (3) : muszą być miedzy nami tacy ludzie, ktorzy za takim nierządem potyli i tyją jeszcze w Koronie *Diar* 67; A boday fie gdzyekolwiek/ rodziło to zyele/ Coby nam tákich ludzi [*jak Konięcpolscy*]/ námnożyło wiele. Pewnieby prokuraći/ nie bárzo potyli/ Gdybychmy tákich włzyłcy/ obyczáiw byli. *RejZwierz* 63.

W przeciwstawieniu: »potyć ... pochudnąć« (1): Iakoż my się tego mamy nadziewać, aby ci, ktorzy w nierządzie potyli, mieli się dobrowolnie do (rządu) dać przywieść, gdy to rozumieją, żeby zasię pochudnąć musieli *Diar* 67.

Formacje współrdzenne cf TYĆ.